

EUROPA COMENÇA A ÀFRICA

El merder de Ceuta

Es deia —aparentment, des de temps de Napoleó— que Àfrica començava als Pirineus. Ara resulta que Europa comença a Àfrica. Ceuta és Àfrica? Què és Ceuta? Què és Àfrica? Doncs totes aquestes preguntes tan serioses han tingut resposta en les darreres setmanes.

Àfrica és un continent esclavitzat, governat primer a cop de terror i ara, a cop de petroli. Governadors blancs abans i titelles negres ara eren i són els seus botxins. Bona part de població africana —recordem que, en total, són unes 1.400 milions de persones (més del triple que la UE)— és pobra, malalta, fins i tot esquelètica. Per això, de tant en tant, els botxins els llencen un tros de pa o, senzillament, obren una mica el calabós per a que es facin la il·lusió d'escapar... Aleshores arriben a Ceuta.

Ceuta és una població africana a la què les armes blanques hi van posar una balla de filferro espinós i concertina —parlant en plata, fulles d'acer ben afiladetes—, separant-los dels seus germans. Ja no són esclaus, ara són europeus miserables, però africans afortunats.

Ceuta o Melilla, com el mateix Gibraltar, serveixen sobretot de símbol, però, a manca d'altres realitats, cadascú utilitza aquest símbol segons el seu interès. A vegades, més per estratègia que per convicció, el símbol reviu i ambdues bandes l'utilitzen. Marroc reivin-

dica Ceuta, Espanya també. Per què? Per fer bullir l'olla del poder. Ceuta no interessa ni als uns ni als altres, però serveix per a barallar-se i això sí que és útil. Pregunteu si no a la dreta espanyola. L'únic que la dreta espanyola ha fet per les gents de Ceuta i de Melilla ha estat portar-los una verge i la maleïda Legió (déu-n'hi-do quins regalets), la resta s'ho han fet elles soles, però ara els fatxes reivindiquen les dues ciutats com si fos la mare segrestada. D'altra banda, el rei de Marroc s'ha mos-

trat davant el seu poble com un home-net (cosa que no sempre pot dir) i la dreta ha ensenyat la seva espanyolitat amb la *raça*, la ràbia i la ignorància de sempre. Ceuta segueix i seguirà igual passades les eleccions. No patiu per això.

Serà una bona data aquella en la què, a Ceuta, li caigui la reixa de vella i que els africans no moguin ni un peu per a entrar-hi perquè, a casa seva, podran viure amb dignitat. Serà una bon dia, però malauradament molt llunyà.

